

De wereldzeeën worden leeggevist door extreem grote vissersschepen. Maar niet alleen beroepsvissers hebben een grote invloed op het zoutwater milieu. Ook de vistorist in een opblaasbare boot heeft impact op de visbestanden. In Noorwegen worden de effecten van grootschalige sportvisserij op zoutwatervis nu voor het eerst duidelijk zichtbaar in de fjorden in het zuiden van dit voor zijn visrijkdom bekend staande sportvissers paradijs.

Een film over de teruggang en mogelijke oorzaken daarvoor van de visbestanden in de Noorse fjorden, in het bijzonder over de opvallende teruggang van de visvangsten in de Sognefjord.

Is de langste (205 km) en diepste (tot 1308 m) fjord van Noorwegen vrijwel leeggevist? Niet professionele vissers -toeristen en bewoners- constateren in sommige gedeelten een teruggang van 70% of meer in de afgelopen twintig jaar. In de Esefjord, een zijtak van de Sognefjord, die er om bekend stond in de zomer een bijzondere (en zeer gewilde) haringsoort in abnormaal grote scholen te herbergen, is de afgelopen drie jaar geen enkele haring meer gezien. Men gist naar de oorzaken. Ook wetenschappers constateren een verslechtering in de Sognefjord in het bijzonder.

Wat zijn de mogelijke oorzaken? Heeft bijvoorbeeld de klimaatsverandering een grote invloed, of zijn het de energiecentrales, de professionele visvangsten, de zalmkwekerijen misschien. En wat was en is de invloed van het toenemende vistorisme, waarnaar de laatste jaren veel studies zijn verricht en die ook in de laatste jaren steeds strenger gereguleerd is?

*“In Norway, recreational angling is an important part of the tourism industry, and may contribute significantly to the fishing mortality of targeted species.”
From: the thesis Marine Angling Tourism in Norway: The Interactions between Behavior, Management and Catch by Keno Ferter, University of Bergen/ Institute of Marine Research (2011).*

Opvallend genoeg zijn er in de Sognefjord in de laatste jaren door vistoristen, mede door de sterk verbeterde vistechnieken, op steeds grotere diepte, zeer grote vissen gevangen. Worden daarmee de laatste producenten van nageslacht weggevist?

De film registreert de antwoorden op deze vragen en toont:

- De zeer fraaie fjorden van Noorwegen.
- De resten van de commune van Duitse gepensioneerden op de camping in Dragsvik, die daar van mei tot oktober verblijven. Zij maakten de teruggang gedurende de laatste twintig tot dertig jaar mee. Ze worden gefilmd tijdens hun activiteiten en geïnterviewd. Zij vertellen over de, inmiddels historische, overvloedige visvoorkomens. Overigens werd ook tijdens het draaien van de film in de Sognefjord door hen vis gevangen, niet veel, maar soms wel

indrukwekkend, zoals een heek van bijna 1 meter. De vangst in 2006 van een Heilbot van 100 kg en 195 cm wordt door de vanger beschreven en geïllustreerd met amateur video opnames. De vangst in 2008 van een leng van 175 cm wordt door de visser beschreven en geïllustreerd met een krantenartikel.

-Interviews met twee wetenschappers tijdens het 47ste European Marine Biology Symposium in Årendal in september 2012. Zij geven trends aan, maar kunnen gezien de complexiteit (en mogelijk politieke consequenties) geen statements maken.

Deze interviews en deze trends worden geïllustreerd met onderstaande:

-Invloeden in de Storfjord van het voeren in de zalmkwekerijen op de vangst van daardoor veel vette koolvis in de directe nabijheid daarvan.

-Plaatselijke niet professionele vissers vangen vis voor eigen consumptie op traditionele wijze met netten in een zijtak van de Hardangerfjord.

- Beelden van het vistorisme op campings in het zuiden van Noorwegen (Risør, Skødje en Mandålen). In het Skagerrak en aanliggende fjorden is de vangst de laatste jaren groter door een plaatselijk wat koudere periode en daardoor een (tijdelijke?) toename van het geschikte voedsel. Een duidelijke aanwijzing dat de watertemperatuur een sterke invloed heeft. Veel vis (en grote!) wordt er gevangen en verwerkt om mee te nemen naar thuis.

.....